

var, der i saa lang Tid og fra saa mange Sider var fremkommen om Tyranni og Despoti over for Arbejderne fra Arbejderførendes Side. Jeg maa bestemt tilbagevise dette, jeg har overhovedet ønsket, at vi i denne Debat slet ikke skulle komme ind paa noget, der kunde krænke og støde til nogen Side. Jeg tror, Sagen har bedst af, at vi tage den ganske objektivt og se, hvad der kan bringes ud af Fremtiden, og tale saa lidt som muligt om Fortiden. Jeg indrømmer, at det er ikke lykkedes. Men jeg tror for mit eget Vedkommende at have holdt mig det efterretteligt. Der foreligger ikke noget som helst om, at jeg har benægtet eller bekræftet noget om udøvet Tyranni og Overgreb fra Arbejderførendes Side over for andre Arbejdere. Jeg har kun sagt, at de samvirkende Fagforbunds Bestyrelse ikke besad nogen stor Myndighed over for de dem underlagte Fagforbunds Bestyrelser, og disse atter ikke over de dem underlagte Afdelinger. Det er stadig Bestyrelse over for Bestyrelse, Forening over for Forening, og der er ikke Tale om Individ over for Individ. Den Slutning, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds drog af min Udtalelse, passer derfor slet ikke. Jeg skal i den Henseende fremføre, hvorledes det lykkedes efter en Forhandling mellem de samvirkende Fagforbund og Arbejdsgiverforeningen, som varede fra den 20de April til den 13de Maj, endelig at faa et ringe Antal Snedkersvende i forskellige jydsk Byer til at rette sig efter de samvirkende Fagforbunds Overbestyrelses Ønsker og til at efterkomme den Overenskomst, der var sluttet mellem de overordnede Foreninger. Men i selvsamme Skrivelse, hvori de samvirkende Fagforbund meddele Arbejdsgiverforeningen, at nu ere disse Snedkersvende faldne til Føje og vilde bøje sig for Afstemningen, tilføjer under Formandens Fraværelse hans Stedfortræder følgende: „Under samme Dato har Bygningssnedkernes Fagforening i København meddelt Snedkerforbundets Hovedbestyrelse, at den paa en samme Dag afholdt Generalforsamling har vedtaget at udmelde sig af Snedkerforbundet i Danmark“. Da man vel var bleven færdig med disse jydsk Snedkersvende, gør man den Tilføjelse, at nu har den overordentlig vigtige Underafdeling, der hedder Bygningssnedkernes Fagforening i København, meldt sig ud af Hovedorganisationen, nemlig Snedkerforbundet. Jeg tror derfor at have nogen Berettigelse til at sige, at naar Lovgivningsmagten skal træffe Foranstalt-

ninger til Afgørelse af Stridigheder mellem de samvirkende Fagforbunds Hovedbestyrelse og Arbejdsgivernes Hovedbestyrelse gennem en Overenskomst, der er sluttet mellem de 2 Hovedorganisationer og omfatter alle de dem undergivne Organisationer, er det af nogen Betydning, om Hovedorganisationernes og de underordnede Organisationers Love ere saaledes, at Hovedorganisationen virkelig har noget at sige, saa at det ikke, naar Dommen falder, viser sig, at den paagældende underordnede Forening slet ikke mere er i de samvirkende Fagforbund, for hvilket denne Domstol er oprettet. Jeg tror, det maa indrømmes mig, og jeg tror ogsaa, det ærede Medlem har indrømmet mig det under den Diskussion, der har været ført under de store Retsager, om jeg maa sige saa, der have været ført for Fællesudvalget og Enighedskamret. Det ærede Medlem vil erkende, at vil man ikke det, maa man finde sig i, at jeg fremhæver Vanskelighederne for Lovgivningsmagten ved at lovgive om en Domstol for de samvirkende Fagforbunds Hovedbestyrelse, naar de dem underlagte Afdelinger ikke have nogen Forpligtelse til at efterkomme de Afgørelser, der maatte blive truffene af en saadan Domstol. Det, jeg læste op af den trykte Beretning, hænger noget sammen med den Bemærkning, som var gjort om, at Arbejdsstandsningen skulde være kommen saa uventet for Offentligheden. Det er vel sandt, at den store Offentlighed ikke fik Oplysning om, at nu skulde der være Arbejdsstandsning, før 4—5 Dage, inden den skulde udbrude. Men det var heller ikke saa meget Offentligheden, der trængte til denne Oplysning, som det var Arbejderne, der havde Krav derpaa, og det maa dog ikke lades ude af Betragtning, at der har været ført en Forhandling fra 20de April til 20de Maj 1899 uafbrudt mellem de samvirkende Fagforbund og Arbejdsgiverforeningen. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Jeg skal saa se Datoerne efter og gøre opmærksom paa, at det Brev, i hvilket de samvirkende Fagforbund afslaar at gaa ind paa overhovedet at drøfte de af Arbejdsgiverforeningen opstillede Vilkaar, findes aftrykt her og er dateret den 18de Maj. Det begynder saaledes: „I året Skrivelse af 15de ds. har Hovedbestyrelsen for Dansk Arbejdsgiverforening meddelt, at den betragter Overenskomsten af 15de April angaaende Forholdet i Snedkerfaget som bortfalden ved Lockoutens Erklæring under 28de April d. A. Det meddeles derhos, at en Forhandling om Lockoutens